

Basın Açıklaması

Filistin Halkı, Kral Hüseyin (Allenby) Köprüsü'ndeki İzdiham, Yolsuzluk ve VIP Geçişlerdeki Ayrıcalıklı Uygulamalar Yüzünden Ciddi Sıkıntılar Yaşamaktadır

Mübarek Toprak Filistin çevresindeki ülkelerin, halkı boğmak, canından bezdirmek, onları topraklarından göçe zorlamak ve bu toprakları Yahudilere peşkeş çekmek için adeta birbirleriyle yarıştıkları bir ortamda, Kral Hüseyin (Allenby/Kerame) Köprüsü, Filistinliler için dış dünyaya açılan tek hayat koridoru ve can damarı olma özelliğini koruyor. Ne var ki, normalde sadece bir geçiş noktası olması gereken bu sınır kapısı, özellikle Ürdün tarafında, yolcular için gündelik bir eziyete dönüşmüş durumda. İnsanlık dramlarının, bürokratik engellerin ve siyasi hesapların iç içe geçtiği bu noktada, ortaya kelimenin tam anlamıyla zalimce bir tablo çıkıyor.

Köprüden karşıya geçmek, gidiş-dönüş fark etmeksizin, çoğu zaman on saati bile aşabilen bitmek bilmez bir çileye dönüşüyor. Üstelik bu uzun bekleyiş, en temel insani imkanlardan bile yoksun bir ortamda yaşanıyor. Bu çileyi en ağır yaşayanlar ise yaşlılar, hastalar ve kadınlar oluyor. Çünkü ne oturacak yeterli bir yer var, ne de rahatça bekleyebilecekleri uygun bir köşe...Üstüne bir de yazın kavurucu sıcağı, kışın ise iliklere işleyen soğuğu eklenince, bu yolculuğun yükü insanlar için dayanılmaz bir hal alıyor.

Ürdün yönetimi, kalabalığı azaltma ve geçişleri düzenleme gerekçesiyle kısa süre önce belirli seyahat ofisleri aracılığıyla önceden rezervasyon uygulamasını başlattı. Ancak bu uygulama, yolcuların yaşadığı sıkıntıları daha da artırdı. Ancak gerçekler, bu yeni sistemin, yolcuların işini kolaylaştıracağına, birilerinin tekel kurduğu, yolsuzluk yaptığı ve insanlara eziyet ettiği bir mekanizmaya dönüştüğünü gösterdi. Zira artık sıradan bir vatandaşın istediği tarihe bilet bulması neredeyse imkânsız. Bu durum tabii ki karaborsacıların ve bilet simsarlarının ekmeğine yağ sürdü. İşin en acı tarafı ise bu simsarların genellikle devlet memurları, hatta bizzat köprüde görevli olanlar arasından çıkmasıdır. Yolcular, bazı acentelerle anlaşmalı simsarların biletleri satın alıp, daha sonra fahiş fiyatlara karaborsada sattıklarından şikâyet ediyorlar. Bu alçakça uygulama, acil bir bilet için avuç dolusu para dökmek zorunda bırakılan Filistinli ailelerin sırtındaki bir başka hançer olmuştur! Bu, apaçık planlı bir ihanettir; yolsuzluğun ve şantajın kapılarını sonuna kadar açan bir komplotur! Bu durum, Ürdün rejiminin, kardeşlerimizi o mübarek topraklara gidiş-dönüş işkencesinden bezdirip onları ata yurtlarından sürmek için Yahudi varlığıyla yaptığı kirli ittifakı gözler önüne seriyor.

Karaborsa bir yana, bir de VIP sistemiyle körüklenen apaçık bir ayrımcılık var. Kişi başı 150 dinarı bulabilen fahiş bir ücret ödeyen yolcuya, uzun kuyrukları beklemeden geçme, işlemleri hızla tamamlama ve klimalı lüks otobüslerle yolculuk etme gibi ayrıcalıklar tanınıyor. Kısacası, bu VIP hizmeti, sınırı tam anlamıyla bir sınıf ayrımı sahnesine çevirmiş durumda: Parayı veren düdüğü çalıyor, veremeyen ise bitmek bilmeyen kuyruklarda esir kalıyor. Peki bu düzenin kaymağını kim yiyor? Genellikle, halkı soymak ve paralarını aralarında bölüşmek için Yahudilerle iş tutan Ürdünlü devlet yetkilileri bu düzenin kaymağını yiyor.

Olay sadece kalabalık ve yolsuzluktan ibaret değil; işin çok daha derin bir psikolojik ve siyasi katmanı var. Filistinlilerin gözünde, köprüde yaşanan bu çile, planlı bir aşağılama politikasının bir parçasıdır. Bu, onlara hareket özgürlüklerinin olmadığını, seyahat edebilmek için ya paraya ya da bitmek bilmez bir eziyete katlanma sabrına sahip olmaları gerektiğini anlatan üstü kapalı bir mesajdır. Böylece köprü, insanları birbirine bağlayan bir yol olacağına, yitirilen onurun ve yaratılan toplumsal uçurumun anıtına dönüşmüştür.

Yolcu ise hangi tarafın daha kötü niyetli olduğu konusunda kararsız kalmaktadır: Filistin Yönetimi mi, Yahudi varlığı mı, yoksa Ürdün mü? Çünkü hepsi, sanki anlaşmış gibi, tüm hınçlarını savunmasız yolcudan çıkarmaktadır. Filistin Yönetimi tarafı ise daha çok bir gümrük kontrol noktasına benziyor. Gümrük memurları, insanların yanındaki kişisel eşyalara, 'Bunlar Mahmud Abbas, oğlu Tarık ve Yönetim'deki diğer

kodamanların özel tekeli altındadır' diyerek utanmazca el koyuyorlar. Yahudi varlığı tarafında da durum farklı değil; burada da insanlar ve eşyaları didik didik güvenlik aramasından geçiriliyor. Ayrıca, Filistinlilerden çıkış yaparken fahiş ücretler talep ediliyor, paralarına el konuluyor ve kişisel eşyaları için bile akıl almaz cezalar ve vergiler çıkarılıyor. Ürdün tarafı da, bir yandan ülkeye giriş vergisi, diğer yandan havaalanı çıkış harcı alıyorlar. Daha da kötüsü, getirdikleri ön rezervasyon sistemiyle insanları öyle bir sıkıştırıyorlar ki, çoğu kişi gücü yetmese de mecburen VIP hizmeti almak zorunda kalıyor. İşin en ironik tarafı ise, insanları bu fahiş fiyatları (kişi başı 150 dinarı bulabiliyor) ödemeye zorladıkları hizmetin topu topu üç kilometrelik bir otobüs yolculuğu olması!

Bir yolcunun şu sözleri, yaşanan dramı belki de en iyi şekilde özetliyor. Yahudi varlığı tarafındaki kontrolü atlattıktan sonra şöyle diyordu: "İnsanlığınızdan utandığınız Yahudi devleti tarafından ayrılıp, adeta küçük bir cehennem kapısından geçer gibi Ürdün tarafına adım atıyorsunuz" İşte o köprü, en kutsal haklardan olan seyahat hakkının nasıl bir zulme ve aşağılanmaya dönüştürülebildiğinin apaçık kanıtıdır! O köprü, Filistin halkının kendi toprağındaki onurlu direnişini kırmak için kurulan ihanet tezgâhlarının; en adisinden yolsuzluk, soygun ve zengini kayıran ahlaksızlıkla nasıl iç içe geçtiğinin canlı bir anıtıdır!

Aslında köprüdeki manzaraya bakınca, Yahudilerin başrolde olduğu ve Filistin Yönetimi ile Ürdün rejimini birer maşa olarak kullandığı büyük bir komplonun özeti görülür. Bu komplonun amacı çok açıktır: Filistin halkını bezdirmek, direnme güçlerini yok etmek ve en sonunda onları o mübarek toprakları terk etmeye zorlayarak bölgeyi tamamen Yahudilere bırakmaktır. Ürdün rejimi, Yahudilerin en uzun sınırının sadık bir muhafızı rolünü oynamaya devam ediyor. Filistin Yönetimi ise, kendi halkından geriye kalanlara karşı Yahudi varlığının bir casusu ve güvenlik aygıtı gibi hareket etmeyi sürdürüyor. Ancak heyhat heyhat! Ne bu Ruveybida yöneticiler ne de Allah düşmanı Yahudiler, ilahi takdiri ve Allah'ın vaadini değiştirebilecek güce sahip değildir. Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ، فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ، حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالشَّجَرِ، فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ، هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ، إِلَّا الْغَرْقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ **"Müslümanlar Yahudilerle savaşımadıkça kıyamet kopmaz. O harpte Müslümanlar Yahudileri öldürecekler. Öyle ki, Yahudi, taşın ve ağacın arkasına saklanacak da, taş veya ağaç; "Ey Müslüman, Ey Allah'ın kulu! İşte arkamda bir Yahudi. Gel, onu öldür" der. Yalnızca Garkad bir şey söylemez. Zira o, Yahudilerin ağaçlarındandır."** [Ahmed]